

WANDELING RODENBURG

ZONDAG 5 OKTOBER 2003

Welkom bij de wandeling van 5 oktober 2003 van 5 km en 200,3 meter, maar...
mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa...

Op blz. 11 van het boekje van de wandeling van 13 oktober 2002, had ik eigenlijk al een beetje voorspeld dat onderhavig schrijver - een rebelse Van Belletje, weer een stukje van het 'goede' pad zou afwijken om van deze wandeling wat meer avontuur en wat minder 'gewoon' te maken. Homo ludens??¹

Niettemin moet ik de lezers op voorhand serieus ontgoochelen op het vlak van het niveau van dit boekje tegenover dat van verleden jaar. Toen ik namelijk begin september 2003 vernam dat een bevriend boekhoudkantoor aangevallen

werd door een 27-tal inspecteurs van de AOIF van vooral Brugge (in gewone woorden: grondige controlediensten), besloot ik de strijdbijl op te nemen en deze persoon te redden van de ondergang of een zeer ernstig familiedrama. Dit had echter als rechtstreeks gevolg dat ik dit boekje niet tot een goed einde kan brengen. Maar met de snelheid van de

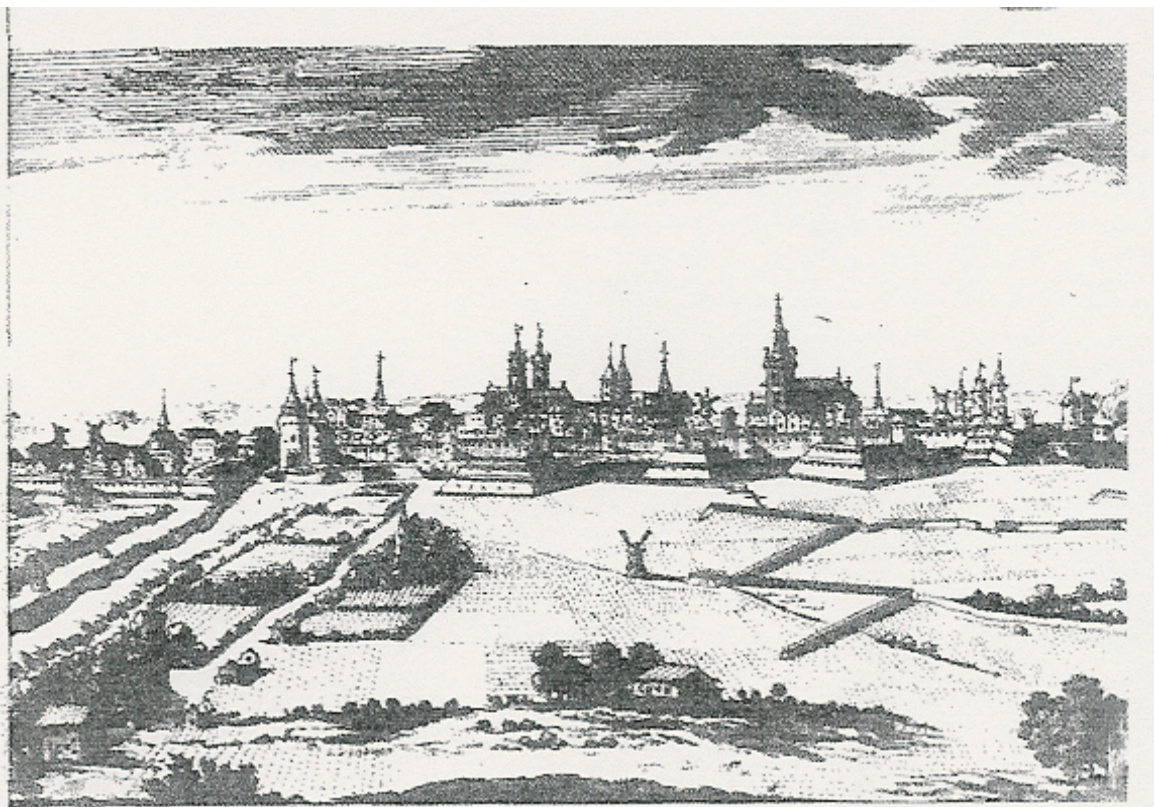

TGV en de hulp van ons geliefd grasspook en het nachtwerk dat ik gewoon ben, maak ik er meteen maar snel het beste van.

De geschiedkundige opzoeken, heb ik desalniettemin met treurnis moeten achterwege laten. Ik heb jammer genoeg maar 25 h per dag beschikbaar.

¹ De spelende (moderne?) mens tegenover de zeer hard werkende mens (evolutieleer, Darwin, survival of the fittest).

Voor de mensen die ten slotte verleden jaar het boekje niet konden bemachtigen, het is deze maand opnieuw gratis te downloaden op onze site <http://logocom.be> of <http://boekhouders.net> via de link 6. Links onderaan: Voor Rodenburg 2002. Het huidige schrijven komt hopelijk tegen vandaag onder Rodenburg 2003. Let wèl op: zonder telenet noch ADSL is zo'n download niet echt haalbaar, want het gaat over bestanden van resp. 10 & 20 GB omwille van de foto's (dit jaar meer foto's en minder historische 'zever'). Deze bestanden werden voor internetpublicatie overigens geconverteerd naar .PDF-formaat (hoewel deze conversie natuurlijk niet de oorspronkelijke kwaliteit van Corel Word Perfect evenaart). Een origineel in kleur is voor de maniakken eveneens verkrijgbaar in gebonden laserkleurenprintout tegen 15 EUR per stuk, maar zoals u weet kunt u deze .PDF-files ook zelf afdrukken met uw eventuele inkjet. Wel graag bronvermelding bij het doorgeven, aub. Maar laat ons aanvallen en hernemen met de schets die het oude zicht vanuit Aalbeke/Rodenburg op Kortrijk gaf aan onze precendenten.

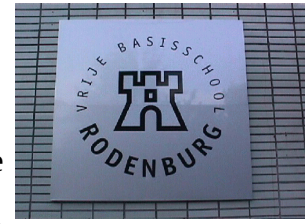
Tot slot nog dit: de meesten hebben niet gevonden wat het grasspook had uitgespookt verleden jaar, omdat ze allemaal de uitdaging van het veldwegeltje kozen en niet de Cannaertstraat. Hieronder volgt een gewone en een ingezoomde foto. Het aardewegeltje na de spoorwegbrug ligt bovenaan de berm van de autostrade waar het grasspook thuishield. Hopelijk is het nog duidelijk op deze foto's:

1. ABDIS ERKASTRAAT TOT NORMANDERSSTRAAT

We starten dit jaar rustig om de school heen, en volgen de kleine witte touwtjes die her en der te merken zijn aan de bomen, hekkens, palen.

Oorspronkelijk plande ik een schiftingsvraag “hoeveel witte touwtjes hangen er langs het parcours?”, maar al snel begreep ik dat zo’n vraag onderweg sterk beïnvloed zou worden door de zeer intelligente kinderen (en dito ouders?) van de Vrije Basisschool Rodenburg.

De straten die we eerst volgen zijn Rodenburgplein, Abdis Erkastraat, Abdijstraat (is autovrij paadje), Pottelberg N43, Hellestraat, paadje naar en Slekkestraat zelf, Herelstraat, Normanderstraat.

We starten zoals de kindjes het schooljaar zelf gestart zijn: rustig babbelend met elkaar, en we trekken ons niet meteen veel van gezag aan. We lopen langs de speelweide en abdiweg (ja, zoals verleden jaar: “de abdi is weg”).

[memorize this].

Maar op het einde aan deze N42, ** let op ** ☠☠☠☠☠☠

We blijven links en STEKEN ENKEL EN ALLEEN SAMEN OVER HET ZEBRAPAD OVER. Als je dat niet doet, kom je misschien in de Hel in plaats van in de Hellestraat!

Vervolgens gaan we de Hellestraat slechts 85,31415926534 m volgen, en nemen we eerste kleine paadje naar rechts, en komen nu in de Slekkestraat uit (let dus op waar u uw voeten zet). Dit zijn woningen die daar al een eindje staan, de woningen die we een eind verder zullen tegenkomen dateren van relatief recente periodes. Normaal gezien lopen we hier echter al over het traject dat ooit het tweede spoorlijntje volgde tussen de pannenfabriek en Aalbeke.

De slekkestraat gaat op het einde naar links en beneden gekomen moeten we de Baliestraat over.

Let op dat u niet schrikt bij het oversteken, want links op de hoek kunt u daar in een speciaal soort glas een zeer bijzonder

zoogdier zien. Ik weet niet of het bijt. Grote kans dat het MBD, ADHD of rond deze periode van het jaar luizen heeft...

Nu komen we in een wijk die voor een deel door Leiedal werd gebouwd. Als u de tijd zou vinden om met huisbewoners te praten, zult u vernemen dat de eerste serie huizen die we zullen tegenkomen dateren uit 1974 (links van u) en nog redelijk goed van kwaliteit zijn, het stuk verder rechts van u dateert al van 1975/1976, en als we straks nog verder zullen komen in een van de eerste

woonerven dateren deze van 1977 en later. In die periode stegen de grond- en bouwprijzen duidelijk. Niettemin is men er toch in geslaagd die bewoners wijs te maken dat ze net gedaald waren (na ze eerst verhoogd te hebben, zoals sommige solden). Let misschien eens op de afwerking die op sommige plaatsen bedenkelijk is, bovendien is de grondtoestand helemaal niet ideaal en ook binnen veel huizen komen scheuren en vochtigheidsproblemen voor. Ook hier zijn de pannenfabriek en subvennootschappen tussengekomen als eigenaar en speelden er nog een aantal personen een belangrijke (commissie)rol bij de conversie van landbouwgronden naar bouwgronden². Maar dat is misschien delicate miserie, na mijn uitspraken over Matexi verleden jaar. Ik neem deze uitspraken trouwens voor mijzelf.

² Mundus vult decipi, decipiatur ergo...

Op het einde komt u uit bij een zeer mooi geknipte³ boom (het doet denken aan Bonzai, maar zo oud zijn de mensen hier niet, nergens op aarde eigenlijk want bepaalde Bonzai is eeuwen oud), en daar mag u naar links en op het einde terug naar rechts.

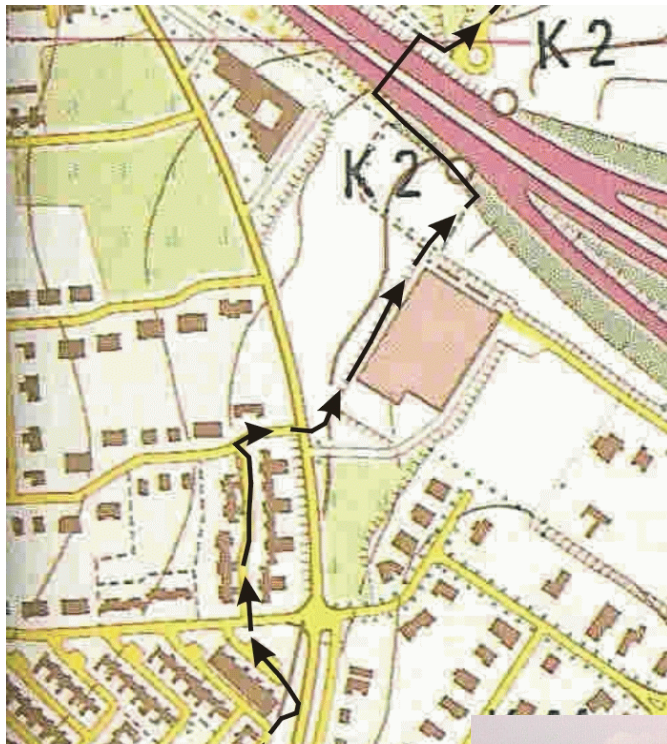
Hier heeft men zowel aan de fietsers gedacht als aan de voetgangers, maar de overgangshellingen waren te sterk om dit stuk met de V-Rod te verkennen (nota: die moto is van een dankbare Brugse klant van mij).

Op het einde van dit stukje, komen we in de Vlashekkenstraat..

2. VLASHEKKENSTRAAT - BRANDELWEG

Het hoeft u niet te verrassen dat vele straatnamen hier gekozen werden uit vlastermen. De bewoners ter plaatse vroegen mij op te zoeken wat een 'brandel' was, en na lang zoeken vond ik Jerome in Bellegem (93 jaar) die me het nog kon uitleggen:

*Het vroegere
'haardgerei'
bestond uit een*

³ Kleine Jantje kwam bij directeur Jan omdat hij afwezig was geweest. “Waar was je gisteren”, vroeg grote Jan. “Naar de kapper”, repliceerde klein Jantje. “Jamaar, je mag toch niet tijdens de schooluren je haar laten knippen?”. “Toch wel, het is toch ook gegroeid tijdens de uren”. Grote Jan denkt even na, en vindt een antwoord: “Ja, maar toch niet allemaal?”. Klein Jantje, denkt nog dieper na, gaat naar de deur, en voor hij hem sluit roept hij: “Ik heb het toch ook niet allemaal laten knippen?”.

hangel⁴, een 'brandel'⁵, een rooster, een tang⁶, een blaaspijp, en een vuurschop. Voor zover hij wist, dateert dit al in overleveringen van na de jaren 1700.

Op het einde van de Vlashekkenstraat, gaan we nu **door het gras** naar omhoog, komen op het voetpad van de drukkere Baliestraat uit, maar na een paar duizend millimeter (?), gaan we onmiddellijk bij de eerste huizen terug naar links, om over de parking te lopen in de richting van de volgende rustige straat, die eveneens ... Vlashekkenstraat heet. Voor we echter over die parking lopen, loont het zeker de moeite om eens van hieruit te kijken naar Vannestes molen (hier lag ook het treinspoor).

Het vervolg van de Vlashekkenstraat waar we nu in terecht komen, zou een van de eerste Europese officiële, experimentele woonerven zijn. Dit kan kloppen, want bij mijn weten, dateert het bord dat hierbij staat, van een aantal jaren na de uitbouw van deze straat (het principe bestond niettemin al tientallen jaren vroeger in Groningen in Nederland).

⁴ Zo'n haak waaraan je de ketel kon vastkoppelen. Zie Bokrijk.

⁵ Bedoeld wordt een vrij groot 'vuurijzer' om de sintels weg te duwen, of de toevoer open of dicht te trekken.

⁶ Hiermee wordt dan een kleine tang voor de kolen bedoeld.

Hoe verder we hier vorderen, hoe dichter we bij onze tijdsperiode komen en hoe recenter de woningen zijn (nu zitten we rond 1977 qua bouwjaar). Zoals eerder al vermeld, werden vooral deze gebouwen duidelijk gezet met een minimum aan materialen en met de nadruk op een zo goedkoop mogelijke kostprijs (woekermarges in de bouw).

Tussenin ziet u links wat stoelen en wat tafels en groen staan. Dit komt niet door stad, maar de bewoners hebben dit zelf uitgewerkt, omdat er toch niet meer gereageerd werd op hun vragen. Op deze wijk werd in de jaren '80 trouwens serieus 'neer' gekeken door diverse bewoners uit de wijk Rodenburg. Wellicht een gevolg uit het verschil in prijsklasse van de bouwgrond en het type bebouwing?

Na het bord 'einde woonerf', gaan we rechtsaf, en moeten nu eventjes weer de drukkerie⁷ Balieweg over.

Als de wandeling tot nu toe saai was enerzijds, maar gemakkelijk anderzijds, dan wordt het nu misschien tijd om de sociale geest te stimuleren in de wandelgroep. Het is misschien een van de laatste keren dat dit parcours trouwens nog zal kunnen doorlopen worden, want de verkavelingsplannen voor de Engelse Wandeling liggen ter discussie en wachten op een kleine herleving van de economie om de verdere industriebouw te activeren (niettemin: zonder industrie wellicht geen Vlaamse toekomst).

Het baantje was totaal ontoegankelijk, maar ik heb het grasspook er weer bij geroepen om te helpen een baan te 'banen'. Ik had eerder al toestemming gevraagd aan

⁷ Er is een ongeluk gebeurd in Brugge. Een auto is tegen een koets gebotst. Een politieagent geeft het zwaar toegetakelde paard het genadeschot. Dan wendt hij zich tot de koetsier en vraagt: *"Bent u ook gewond?"* De koetsier begint te beven en te stotteren. *"Nee, nee, ik heb me in heel mijn leven nog niet zo goed gevoeld als nu"*.

zowel Filou & Co (het gebouw hierbij op de foto), maar ook aan de andere zijde (Doenaert, bevat ook Mewaf⁸) om via de hekkens op hun domein te mogen komen (vanuit de Brandelweg die vroeger verder doorliep), maar dit mocht niet.

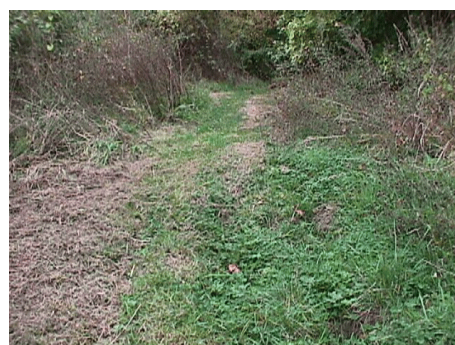
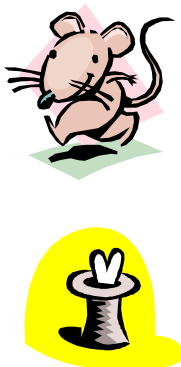
⁸ Als je aan mijn kindjes vraagt wat Mewaf is, dan antwoorden ze meestal dat het hun papa is die blaft.

Toen mijn drie kindjes en ik echter verleden week zondag verder aan het snoeien waren, kregen we niettemin van een verantwoordelijke van Filou & Co plots drie strandballen (hadden ze misschien gemerkt dat ons jongste 'filoutje' Stientje van 2 jaar net iets droeg van hen?). Hopelijk hebben de buggies voldoende grote wielen en de papa's nog voldoende duw- en trekkracht om dit stukje te overbruggen. Enige alternatief is zo'n 3 km ommetoer... En het is tenslotte een 'herfstwandeling'. Trouwens, wij zeggen dat onze kindjes flink moeten zijn in school, dan moeten wij nu ook een beetje het goede voorbeeld geven.

We vervolgen de route hierbij in foto's:

Op het einde van deze 'corridor' (dit kan ons doen denken aan de wijze waarop vroeger de autostrade van West-Duitsland naar de stad Berlijn liep - voor de val van het IJzeren Gordijn), draaien we op het Brandelpad naar links.

Hierboven links, is het gemakkelijkste eerste stuk. Het grasspook heeft echter op de foto rechts boven, de struiken volledig met de grond gelijk gemaakt, omdat het vond dat enkel een buggy met 4 X 4 aandrijving door de sporen in het gras daar zou raken (we vermoeden dat niet alle ouders over zo'n buggy beschikken).

Volgende stukje loopt lekker dicht tussen de takken, maar dit parcours zou ook best moeten meevallen.

Hèt gevaarlijke punt is dan echter op deze

foto rechts, waar we eerst naar links moeten, om dan rechts door de gracht te gaan. Deze foto was een week voor de wandeling genomen bij droog weer. Groot waren Floris' en mijn verbazing echter toen we op de vrijdag

voor de wandeling (tijdens het regenweer van de 'Wedden-Dat' actie in school) tot de constatering kwamen dat het water zo diep stond, dat het zelfs met botten moeilijk zou zijn. Ik dacht dan eerst aan een vlottentocht, maar nee, Floris hielp me om Aquafin te spelen en na wat baggerwerken, liep het water van de R8 zeer vlot verder weg naar een dieper gelegen stuk.

Intussen hoort u hierbij plots wel de drukte van de R8 rond Kortrijk (rechts van al deze foto's).⁹

En ja, eindelijk, na het vele zwoegen, komt het doel in zicht van deze 'spelerij'.

⁹ Een man verlaat 's morgens zijn huis en ziet tot zijn grote schrik dat de hele achterkant van zijn nieuwe Mercedes is gehavend. Maar hij haalt weer opgelucht adem als hij onder de ruitenwisser een briefje ontwaart. Hij neemt het weg en leest "Beste Mercedes-eigenaar. Terwijl ik dit schrijf, staan er in deze straat 50 mensen naar mij te kijken. Zij denken dat ik mijn naam, adres, kenteken en polisnummer opgeef. Dat is dus niet zo."

Waar we verleden jaar een trein¹⁰brugje kregen, krijgen we ditmaal een treintunneltje (zonder verlichting¹¹).

Aan de andere zijde gekomen, neem je dan niet dit paadje (foto's in breedhoek aan elkaar geplakt met U-lead software).

Links boven bemerkt u de oude pannenfabriek (nu o.a. Fitness Passage), en als u goed kijkt, merkt u nog de startbrug waarop het treintje vertrok (zie vooral de bundel van verleden jaar voor meer detail, uitleg en extra foto's hierover).

Zie ook link http://logocom.be/rodenburg/Wandeling_2002.PDF op blz. 11 en 12 (pas op: hoewel veel internetsyllabi beweren dat kleine of grote letters geen rol spelen, is dit wèl het geval in deze rechtstreekse hyperlink daar onze site-server een Linux server in de V.S. is). Het is ook wel een download van ruim 1'15" minuut met optimale telenetverbinding tot 2 min ADSL, 17 min ISDN en uren analoog.

¹⁰ Een boertje gaat voor de eerste keer met de trein naar de stad. Hij heeft zijn geit mee, en aan het loket wordt hem verteld dat zijn geit niet mee mag. Ook na lang zagen bij de conducteur bezwijkt deze niet. Maar in stilte hangt hij het geitje aan haar touw achteraan de boemeltrein. Twee kilometer verder komt de conducteur al roepend naar het boertje: *"Je geitje is aan het verongelukken"*. De boer gelooft het niet en gaat mee met hem naar achteren en ze zien samen door de treinruiten het geitje eens links, dan eens rechts passeren. Zegt het boertje laconiek: *"Waarschijnlijk rijdt de trein te traag en probeert het beestje hem in te halen..."*

¹¹ In een oud herenhuis valt de gasverwarming uit. De oudere bewoner haalt zijn buurman om in de kelder te kijken naar de toevoerleidingen. Ze doen de deur open en ruiken een gasgeur, maar zien niets. De bewoner wil het licht aansteken, maar de buurman zegt: *"Pas op, gij zijt zot zeker, bij een gasgeur?"*. Hij gaat al tastend verder naar beneden en voelt plots de gasleiding die gesprongen is en roept naar boven: *"Breng eens een kaars om te kijken hoe ik dit moet herstellen!"*.

De weduwe van machinist Lammertyn (is nu in RVT of hulpwoningen van Pottelberg), heeft echter op dat verre brugje nog haar echtgenoot verloren. Door zeer slecht onderhoud aan de sporen is het treintje helemaal naar beneden gevallen. Noch de ballustrades noch de leuningën waren zeker conform de veiligheidsvoorzieningen zoals die nu gangbaar zijn (maar nu overdrijven ze langs de andere richting).

We komen dus uit de tunnel, en u zult wat takken zien liggen om u wat te beïnvloeden langs

het paadje te lopen dat door het grasspook werd aangeduid.(zie de pijl op de foto in supra).

En zo belanden we op de ‘Engelse Wandeling’, waar een rustpauze méér dan ooit verdiend is, voor zowel de papa/moeke trekpaarden als de kinderen zelf!

Dit ronde punt dateert van na de bouw van de R8, omdat er teveel camions en auto’s op deze straat nog probeerden door te rijden richting

Marke en heel het parcours in achteruit (zie voor rijles ook infra op brugje over R8) terug moesten afleggen. Op de plaats achter het rond punt (foto hierboven), stonden toen zo’n zestal oude huizen die werden afgebroken. Het baantje zelf liep eigenlijk door tot aan de andere kant (doodlopend straatje “Brandelweg”).

Als het niet stoort, zou ik graag hier kort iets vermelden uit mijn gesprekken met Remy LAUREZ (14/04/1925) die wat verderop woont. Omdat men dikwijls spreekt van de niet geëmancipeerde islam, wil ik wel eens aanhalen hoe machtsziek de katholieke kerk was in de tijd van onze (groot)ouders en hoe er een ijzeren discipline heerste vroeger.

Ik hoop intussen dat de islam evenzeer emancipeert op termijn. Remy LAUREZ heeft als zovelen in zijn jeugd in de jaren voor 1940 in een college school gelopen (in zijn geval was dit te Oudenaarde). Om de luxe van nu te snappen, geef ik even het uurrooster over de week ten tijde van de vooroorlogse jaren:

maandag tot en met zaterdag:

7.00- 7.30	Vespers in het college zelf volgen. Indien ze te laat waren door omstandigheden, dan volgden ze snel de mis van 7.30 h in Oudenaarde zelf, maar moesten dan een briefje van de pastoor of onderpastoor meekrijgen om af te geven in school.
8.30-11.45	Les. Vooral Frans was zeer belangrijk, moderne wiskunde was toen algebra.
11.45-13.30	De sprint naar huis om papsaus of een drietal andere menu's te genieten. De mensen hadden toen zelf meestal hun eigen groenten in de tuin. De moeders waren nagenoeg altijd full time thuis om voor het eten te zorgen.
13.30-16.30	Les. Lijfstraffen waren mogelijk en zelfs in sommige scholen evident.
17.00-19.00	Twee uren studie om enorm veel huiswerk te maken. De werkelijke reden lag hem deels ook in het feit dat de cinema's (een van de weinige vermaken van die tijd), altijd om 17.30 h de films draaiden. Dit werd toen al in zekere zin als een bedreiging voor de blinde macht van de kerk aanzien.
Pas na de oorlog kwam de 'ontkerkelijking'.
20.00	Avondeten. Zomeruur bestond niet, dus het was meestal donker, waardoor ze 's avonds niet zoveel buiten konden spelen.

In Oudenaarde was echter wel de donderdagnamiddag een vrije middag!

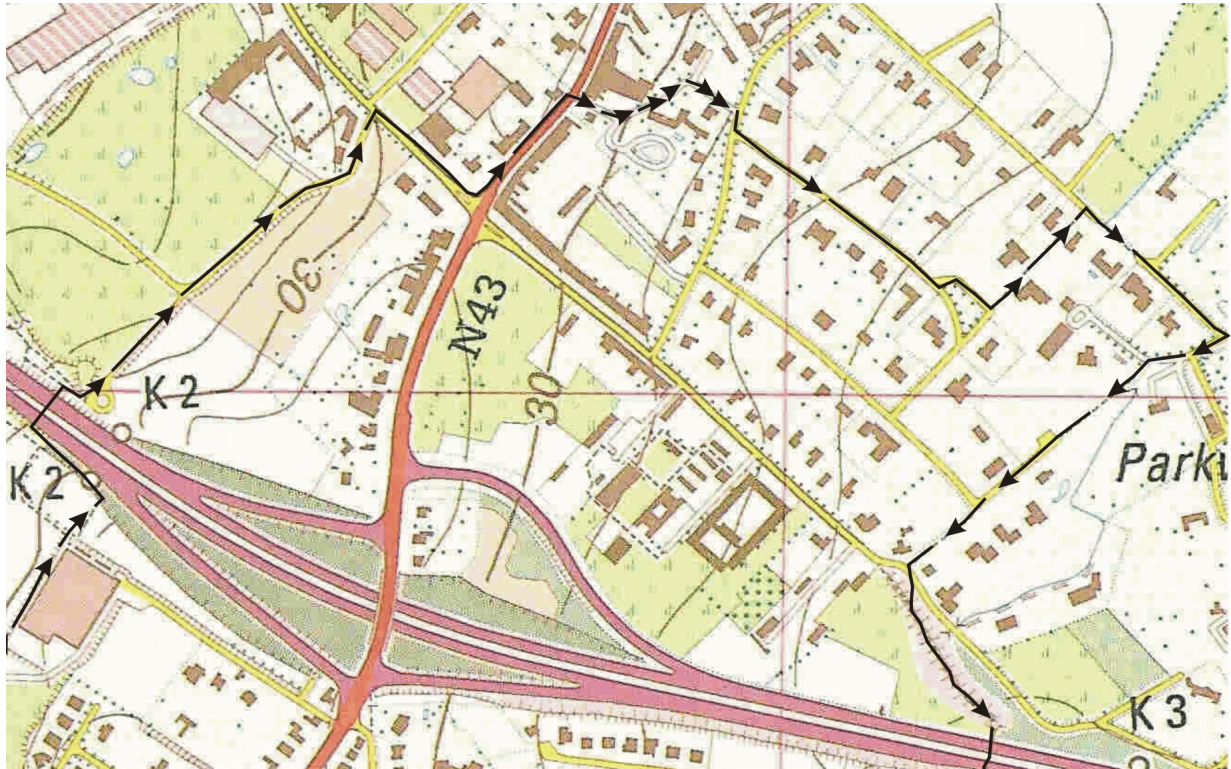
Maar dan ook de zondag (daar schrok ik meest van):

7.00-	Eerste mis volgen
10.00	Hoofdmis van de zondag (die duurde toen meestal 1 h 10 min).
11.15-12.00	Studie in school!
12.00-14.00	‘Lange’ speeltijd
14.00-15.00	Studie
15.00-...	Vespers(voornamelijk beluisteren van Latijns gedreun) èn Lof (meer zingen; maar eveneens in Latijn; alleluia)
Daarna....	Ongelooflijk: nog een stuk studie, tot ongeveer 17.00 h.

Dus spelen was er ook niet echt bij. De discipline was zeer hoog, er werd eigenlijk ook verboden om zelf te denken.

Wat betreft de missen en vooral de preken op zondag: Tijdens de verkiezingsperiodes werd ook in Kortrijk de doodzonde verkondigd indien zou gestemd worden voor de ‘rode’. De liberale partij was toen nog nagenoeg onbestaande (enkel bij bepaalde bourgeoisie). Vooral bisschop Desmedt was ook in latere jaren nog zeer aanstootgevend op het vlak van preken.

3. ENGELSE WANDELING - DE COENEWANDELING

Misschien eerst een belangrijke detailvraag voor de ouders van de kleintjes (of de oma's aan de top):

*Betekent die K3 dat er een optreden is van Kamiel, Kristof en Krikelambic? Voor wat staat dat dan wel (vergelijk met die K2 eventueel). Wie weet dit?*¹²

¹² Antwoord: Het betreft de kilometeraanduiding. Deze start op de R8 als je van de A17 komt en de brug van de baan Kortrijk-Wevelgem onderdoor rijdt. Het geeft een goede indicatie van de afstanden op het kaartje hierboven. Wie leert zijn kinderen trouwens nog een stafkaart lezen? Of moet het omgekeerd geleerd worden?

Misschien heeft iemand nog gelet op het oude gebouwtje tussen de struiken en verleden jaar kon niemand mij vertellen wat dat juist was. Ik veronderstelde eerst dat het een waterlaadstation was (zoals de spectaculaire aquaducten langs de autostrade bij Bergen, waar de stoomtreinen al rijdende kilometers lang water schepten om niet te moeten stoppen), maar nee hoor, Remy kon mij gelukkig nog vertellen dat hier een eindlaadstation was. Hier kwamen de camions toe die met klei van andere locaties kwamen (Aalbeke; Moeskroen; Marke) en deze klei van op die laadruimte in het treintje kiepten. Sommige camions hadden in die tijd echter geen pompen om te kiepen, en dan gebeurde het overladen met een grote schop¹³ en zeer veel mankracht¹⁴.

De Doenaertstraat laten we links en we vervolgen de Engelse Wandeling (voor 1955 heette het volgende stuk ook nog de Doenaertstraat) tot we rechts langs Bamelis, Kindt & Co (ahum, de stichter Johan Bamelis heeft in 2001 de firma verlaten, maar het kind, pardon de naam blijft - dit bedrijf heeft trouwens een goede faam, in tegenstelling tot vrij veel andere boekhoudkantoren in België die vooral denken aan veel factureren¹⁵ of witte boord-criminaliteit). ***Bizar, maar de grens Kortrijk-Marke volgen we nu letterlijk (linkerkant baan = Marke; rechts = Kortrijk.***

Het is voor dit kruispunt aan de linkerkant (huizenrij), dat ik nogmaals diverse ‘oudere’ mensen moet danken, voor hun prachtige uitleg en anekdotes over de buurt. De baan hier op de foto zelf, werd vroeger meestal regelmatig opgehoogd met... kapotte dakpannen van de fabriek beneden.

¹³ Als je dan gedaan had, mocht je “*je schuppe afkuschen*”.

¹⁴ Buiten Bob de Bouwer, vraag ik me soms nog af, wie nog zoveel macht zou hebben om uren klei over te laden (maar toen mocht men daar ook nog veel dorst van krijgen).

¹⁵ Een Kortrijkse boekhouder sterft op 35-jarige leeftijd. Hij wordt ziedend kwaad en vraagt naar de grote baas. Hij komt bij Sint-Pieter terecht en vraagt hoe het komt dat hij al op zo’n vroege leeftijd moest gaan. Sint-Pieter slaat zijn boek open, leest een stukje in stilte en zegt dan: “*Tiens, te zien aan de uren die je gefactureerd hebt, moet je al 107 jaar oud zijn...*”

Na dit kruispunt kunnen we eens kijken of in de gegoten beton in het wegdek nog een jaartal voorkomt, zodat u zelf kunt nazien van wanneer dit stukje straat dateert¹⁶.

Opmerking: ***De grens Kortrijk-Marke draait ook naar rechts tot achter de voetgangersbrug (zie infra): linkerkant Kortrijk en rechterkant Marke!***

We volgen verder de witte lintjes. Verkeersvraagje hierbij: als we verder aan de Pottelberg zelf komen (= drukke rijksweg Kortrijk-Aalbeke) komen en we kijken even achter ons, dan zien we het bord zoals hieronder. Wie kent het verkeersreglement genoeg om te weten waarom al bij het eerste bord staat “Herhaling”. Wat is de exacte betekenis van dit bord en waar verwijst het naar? [tip: het is zéér kostenbesparend en spaart veel 50 km borden uit]

De rijksweg Pottelberg is op dit moment te gevaarlijk en we steken hem dus niet onmiddellijk over.

Wat valt er echter hier voor roods¹⁷ uit de lucht op deze foto hier naast?

U kunt dit op deze plaats zelf nazien.

¹⁶ Macadam is een eponiem. “John Loudon McAdam (born 1756) designed roads using broken stones laid in symmetrical, tight patterns and covered with small stones to create a hard surface. McAdam discovered that the best stone or gravel for road surfacing had to be broken or crushed, and then graded to a constant size of chippings. John Loudon McAdam's design, called "macadam roads", provided the greatest advancement in road construction at the time.

The water bound Macadam roads were the forerunners of the bitumen-based binding that was to become tarmac. The word tarmacadam was shortened to the now familiar tarmac. The first tarmac road to be laid was in Paris in 1854" (bron: site <http://inventors.about.com>).

¹⁷ Een Nederlander rijdt met een hele oude auto door het rode licht. De politie doet hem stoppen en zegt: “Dat is dan 50 euro”. De Nederlander haalt zijn portefeuille boven en zegt: “Verkocht”.

Pas na 73 meter lopen langs de linkerzijde van de baan, wachten we tot de groep helemaal terug samen is. Pas als de begeleiders de baan vrijgemaakt hebben steken we samen over bij het onderstaande nummer 73. Ik heb voor vandaag speciaal toestemming gekregen van mevrouw De Jaegere (haar man was burgemeester in Kortrijk voor De Bethune; haar schoonvader was

volksvertegenwoordiger, valt uw Kortrijkse halve frank?), om dit paadje te mogen nemen. Rechts van deze haag waren de vroegere bureaus, aan de linkerzijde (auto) woont/woonde een muzikleerkracht die ook les volgde in Oudenaarde (Van de Velde?), maar de tijd ontbrak me om dit helemaal na te zien of na te vragen bij deze persoon.

Let misschien eens op de belettering wat verder in de straat, voor u deze inrit van nr. 73 ingaat.

We hadden het al eens over geloof. Getuigen van Jehova zijn wel gedreven om de baan te doen. Een nader gesprek met hen leert echter dat ze eigenlijk geloven dat slechts een zeer klein aantal mensen zal uitverkoren zal zijn om te herrijzen (apocalyps is niettemin mijn lievelingsboek uit de bijbel). Hun drijfveer is dus echter **angst**. De katholieke kerk vroeger gebruikte hetzelfde, spreek het woord 'Duivel' uit bij een oudere mens (ook bij mijzelf heeft

dat nog deels dat effect), en er komen rillingen op hun rug. Bij een Islamiet moet je gewoon het woordje 'Djin' eens uitspreken en let op de reactie. Het boeddhisme heeft dit minder, het geëvolueerde orthodoxe geloof eveneens, het geëvolueerde katholicisme idem dito.

Want eigenlijk had ik oorspronkelijk de wandeling gepland naar Hoog Mosscher (zéér mooie route), maar dan zouden het teveel kilometers geworden zijn en is het niet meer leuk voor de kinderen¹⁸ (5 km vond ik al eigenlijk iets te veel, maar ik kon de weg niet inkorten). Daar heb ik een paar jaren geleden met Vader Pius Pauwelyn uit Ieper (een zeer integere hogere geestelijke van de Westvlaamse Orthodoxe kerk) zijn inwijding van de extra klok bijgewoond. Het parcours langs daar is nog een veel mooier parcours dan hetgene we hier volgen (maar zou 2 km extra betekenen). Maar genoeg uitgeweid (“*koetje beu* ”)¹⁹ en terug naar ons parcours.

Hoe dan ook wij gaan verder in die dreef, en nadat u deze haag hieronder passeert, kunt u een glimp opvangen van volgens mij toch een van de mooiste vijvers uit de streek.

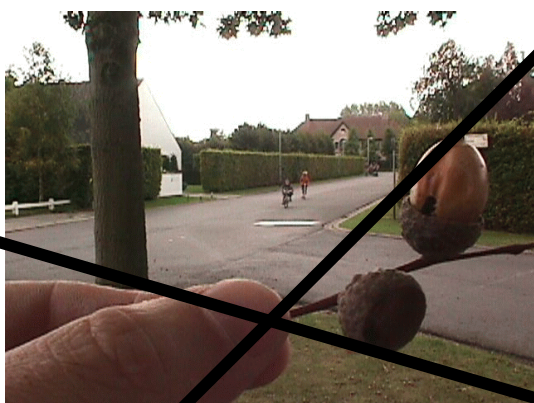
Op de volgende bladzijde, zien we daar geen paasei op de foto links? Voor de jongens van het zesde: volgend jaar (1ste moderne/Latijnse) heb je misschien bladeren nodig van een tamme en een wilde??

¹⁸ Jantje toont een rapport aan zijn papa. Deze reageert nogal heftig en zegt: “Zo ’n slecht rapport heb ik nog nooit gezien!”. Jantje antwoordt: “Geloof ik best, papa, want het komt uit de doos op zolder met jouw oude spullen.”

¹⁹ Gemakkelijk te onthouden dat het uitweiden is: komt van de koe die haar (Nederlanders zeggen ‘zijn’, de bastaarden) kop uit de weide in de prikkeldraad duwt om te grazen.

Aan de andere zijde van deze oprit langs nr. 73, komen we dan uit aan de Pater Damiaanstraat (geen flauw idee, wie dat was, ahum). We gaan heel eventjes naar rechts en steken onmiddellijk over en gaan de Antoon Herbertstraat in, en op het einde daarvan zou de kortste weg nu terug naar rechts zijn. Als het niet regent, maken we echter een zeer klein maar fijn toertje naar links. U volgt dus niet de vruchtjes zoals hierbij geschetst, maar wel links het wegje zoals hier (beide richtingen zijn de Schepen Ghyootstraat).

Op het einde van deze straat rechts boven, komen we dan heel eventjes in de Dokter Lauwersstraat, maar daar gaan we onmiddellijk naar rechts en komen meteen in een enkel voor voetgangers/fietsers toegankelijk paadje en daarmee zitten we meteen in de Wolvendreef, een van de meest ‘besproken’ dreven van Kortrijk. Helemaal door tot het einde en dan rechts.

De wandeling zou hier opnieuw nog véél mooier zijn als u op de foto rechts op voorgaande blz. zou inslaan naar links en helemaal de Wolvendreef zou volgen tot tegen de autostrade en dan rechts terugkeren, maar dat is voor degenen die zin hebben om een andere keer dat toertje te wandelen (of te fietsen, is gemakkelijker wellicht). Wij zelf gaan op de laatste foto van vorige bladzijde rechtdoor om nu zo snel als mogelijk terug te keren (maagje knort?). We komen onmiddellijk in de laatste straat van dit derde deeltje van de wandeling, zijnde de “Jozef de Coenewandeling”.

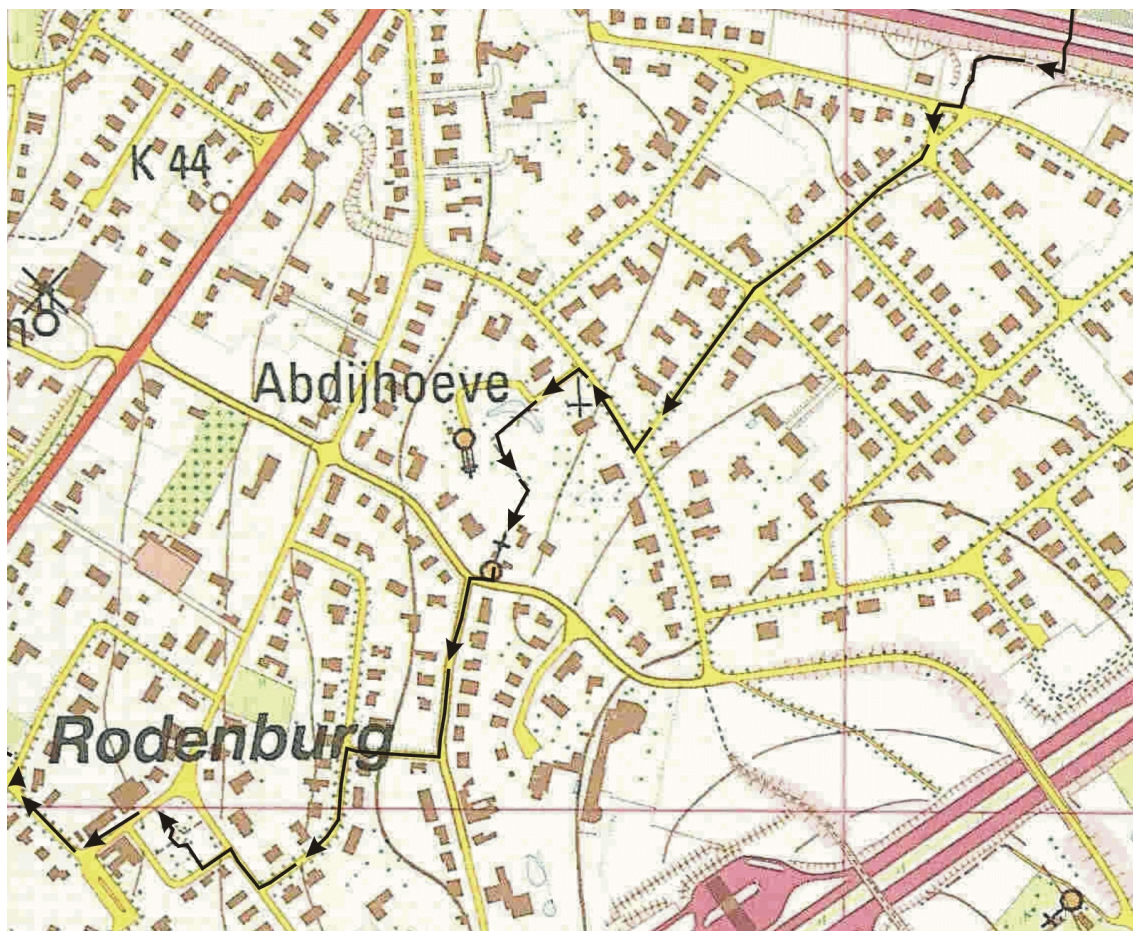
We wandelen langsheen andere al dan niet mooie huizen²⁰ (die ballonnetjes wezen op het feestje dat er toevallig was toen ik foto's nam; het zijn trouwens twee foto's aan elkaar geplakt met de zeer goedkope software 360 van Ulead Express).

We volgen terug helemaal de route rechtdoor.

Waar toe die paaltjes dienen? Enkel om haasje over te springen (jongens, let op...).

4 ABDIS AGNESSTRAAT - ABDIS ERKASTRAAT

²⁰ De coloribus et gustibus non est disputandum...

En dan zijn we aan het vierde en laatste deel toe, waarbij we dan straks meteen het stuk doubleren dat reeds zéér uitvoerig beschreven werd in ons bundeltje van vorig jaar (parcoursgedeelte vanaf start).

Dit baantje mag eventueel ook vervolgd worden via het piepkleine bospaadje links vanuit de bomen. Dit fietspaadje wordt trouwens door zeer veel leerlingen van Vlaanderen gebruikt om naar Bellegem te rijden.

Wij gaan hier naar omhoog tot we boven aan het voetgangersbrugje komen dat weer over de ring rond Kortrijk gaat. Op ons plannetje vind je daar K3 terug, het kan opnieuw misschien reden tot zingen zijn voor de kleinsten en de grootsten.

Om te stijgen is misschien de eerste of tweede versnelling²¹ hier wel handig.

²¹ Een Rodenburger van 18 jaar heeft zijn eerste nieuwe Golf gekregen van zijn papa, maar belt naar zijn garage dat zijn motor helemaal kapot ging op de R8 onder het voetgangersbrugje. De garagist komt ter plaatse en ziet inderdaad al van tientallen meters ervoor de stukken liggen. Hij neemt de jongen mee, en geeft hem een andere wagen mee. Nog geen vijf minuten later, zelfde verhaal, en net op dezelfde plaats. De garagist betrouwt het zaakje niet meer, geeft zijn derde en laatste Golf en gaat nu mee met de Rodenburger in de auto. De jonge gast vertrekt en zet de wagen in eerste, en trekt goed op tot 5000 toeren. De garagist denkt *“die rijdt vinnig, maar ja, een golf moet daar tegen kunnen”*. De jongen schakelt naar tweede, wat later naar derde, nog wat later naar vierde. Ze komen op 200 m van ons voetgangersbrugje, en dan zegt die jongen: *“Kijk, naar vijfde... en nu naar de ‘R’ van Rally”*...

Wie heeft er hier zijn/haar tanden gezet in de omheining?

Wacht nog even, in school kun je iets eten!

Over het brugje gekomen, slaan we rechts in (links is opnieuw een mooier parcours, maar dat is weer voor de liefhebbers).

Daar komen we dan uit op het huis van meester Paul (momenteel vervangen door juffrouw Joke). Je ziet op de foto onder ook de straat die in de richting van het Westen loopt en het is deze die we nu nemen, om zo snel als mogelijk terug in Rodenburg te raken (bebouwde kom is echter maximaal 50 km per uur wandelen!).

We vervolgen onze route door verder nogmaals rechtdoor te gaan richting Vrije Basisschool Rodenburg: door de Jacob Jordaenstraat, tot we helemaal op het einde op de Karel van Manderstraat uitkomen en het beginparcours van verleden jaar omgekeerd terug volgen, maar nu in de richting van het Rodenburgplein met onze school²².

Hier komen we trouwens op de andere kant van het treinparcourtje uit (ook hier liggen de rails dus nog). En ook zeer veel kastanjes elk jaar!

Volgende straat links en dan helemaal door het Cisterciënzerplein. Voor de zeer uitgebreide foto's en geschiedenis hiervan verwijs ik naar het boekje op internet van verleden jaar.

We gaan over het brugje en denken nog eens terug aan onze jonkvrouwe die zich spiegelt in het water en een verschijning krijgt (Ten Spiegele) en daardoor haar bruid laat zitten. We gaan aan de kapel (waar de eerste 'leerjaarders' dit jaar hun communie zullen doen) naar links en volgen het voetpad verder tot we aan de Canaertstraat komen.

²² Papa ziet Jantje op een oktoberavond buiten staan kijken in de tuin. Jantje tuurt naar de verte. Papa komt naar buiten, gaat bij zijn zoontje staan en ziet de mooie rode gloed in de verte. "Mooi hé, dat daar in die verte?", zegt papa. "Ja hoor, zéér zéér mooi", zegt Jantje, "ik heb echt nog nooit zoiets moois gezien". Zijn papa vervolgt: "Ik ben blij dat je zo van het avondrood en de natuur kunt genieten bij de zonsondergang". Jantje zwijgt even, maar zegt dan toch: "Het is niet de zon die ondergaat, het is de school die in brand staat".

We steken deze Cannaertstraat over en komen in de Sint-Annastraat terecht (inderdaad, als je deze helemaal zou volgen, ga je richting Don Bosco; school waar onze Floris zéééér tevreden over is en waar een zeer goede anti-pest conventie gangbaar is die ook door de grotere leerlingen wordt gecontroleerd). Ik dank hier bovendien specifiek mevr. Verbeke (Frans) en de eerste graad

coördinator van Don Bosco, die uit dankbaarheid ook een duplicaat van dit verslag (en vorige) zullen krijgen.

In de Sint-Annastraat, gaan we na 154 m terug rechts in de Abdijweg (als je nauwkeurig bent en een goed geheugen hebt, dan merk je nu dat er een klein foutje in dit boekje zit, wie vindt deze?²³). Deze abdijweg komt dan uit op de ook zeer romantische Sperlekestraat.

²³

Misschien zijn er ook meerdere fouten, maar ja mensen is misselijk.

Hierbij moet ik iets zeer positiefs vertellen. Directeur Jan kreeg de maandag voor de wandeling plots een telefoontje dat iemand in het weekend “foto’s” had genomen van haar kinderen en er bovendien ook mee gepraat had. Deze sociale controle vind ik zeer goed, want die wellicht zeer lugubere figuur, dat was ik. En ik heb ook gezegd aan die rolschaatsende kinderen (zie foto in supra rechts) dat het voor de wandeling van vandaag was.

Ik wil met dit schrijven dan ook alle volwassenen adviseren, om allen zo’n sociale controle te durven uitvoeren. Als ik zoogdieren tegenkom die foto’s nemen, dan stop ik inderdaad en vraag ik wat ze doen en eventueel waarom. Er is niets verkeerd aan om op te komen voor de buurt waarin iedereen (hopelijk in vrede) moet samenleven, noch aan zo’n directe vraag!

Ik wil langs deze weg dan ook expliciet die ouder bedanken voor haar telefoontje en het goede contact met haar kinderen!

Na de Sperlekestraat komen we dan in de Joanna van Konstantinopelstraat, daar gaan we rechts.

En dan komen we in Rodenburg terug. Nog 25, nog 20, nog 15, nog 10, nog 5 meter...

Of nee, die laatste 5 meter is echt te veel. De wandeltocht is toch echt 5 meter te lang. Ik stel voor, dat we dan maar de tocht terugkeren, want we zullen er niet geraken.

Of voor de dapperen die ook die laatste vijf meter zien zitten:

Nogmaals mijn excuses voor het snelle relaas en de wat beknopte opvatting van deze wandeling. Ook op taalfouten heb ik het ditmaal niet door derden kunnen laten nazien²⁴.

Intussen verneem ik via internet net dat er een nieuw schoolreglement zal worden ingevoerd:

1. *Smijt niet met propjes, met boekentassen raak je verder;*
2. *Loop niet in de gang, neem de fiets;*
3. *Babbel niet in de klas, als je roept horen ze je beter;*
4. *Smijt niet met gummetjes, als het moet plakken gebruik je toch kauwgom;*
5. *Hou de school proper, blijf thuis.*

Verbeteringen en toevoegingen aan dit verslag zijn steeds welkom op bij VAN BELLE Jean Marc op info@logocom.be (of per post naar Straatje 21, 8510 BELLEGEM) omdat we een rotatie wensen te creëren in de wandelingen in Rodenburg van zo'n 6-tal jaren. De documentatie zal hiervoor worden bijgehouden en elk jaar een kleine periode gepubliceerd worden op het internet op onze site <http://logocom.be> (onder 6. Links).

²⁴ Ik ben vooral het goedst in Nederlands. Een bestere bestaat er niet. Maar ik wou dat ik in de middel-leeuwen leefde. Dan hoefde ik zoveel geschiedenis niet te leren.

